

Ey Gönül

– halisi · 19 Kasım 2015

Bir labirent içinde, dolanıp duruyorsun,
Ey gönül niçin hala, hayaller kuruyorsun.
Devası yok derdinin, elbette biliyorsun,
Öyleyse çaresini, ne diye soruyorsun?

Has bahçenin gülüne, takılıp da kalan sen,
O emsalsiz cemale, kapılıp da dalan sen,
Kumral sarı saçlara, bağlandın da yürekten,
Neden şimdi halinden, şikâyet ediyorsun?

Aldığın her nefeste, ciğerinden yanmakla,
Gece gündüz demeden, hep adını anmakla,
Gördüğün rüyaları, sanki gerçek sanmakla,
Hırpalayıp kendini, beyhude yoruyorsun.

Makam-ı sevdadır bu, âşıklar dergâhıdır,
Tutulduğun o güzel, bahçenin sultanıdır.
Sen hazanı yaşarsın, o ise bahardadır,
Varıp da kapısını, boşuna vuruyorsun.